

Predikan i Kindaholms församling 2017 av Tobias Bäckström

3 sönd efter trettandedagen

”Jesus skapar tro”

2 Kung 5:1-4, 9-15

2 Kor 1:3-7

Joh 4:46-54

Ps: 53, 253, 228:1-3, 339

Vi befinner oss i början av Jesus verksamhet men redan har ryktet om honom spridit sig till samhällets topp. I Kana hade han ju en liten tid innan förvandlat vatten till vin, och minnet från den händelsen var fortfarande levande bland dem. Idag är en det en man i kunglig tjänst som söker upp honom. Han har gått de tre milen från Kafarnaum till Kana där han fått höra att Jesus befann sig.

Vad är det som fått honom att göra den här resan för att söka upp en man av folket? Jo, hans barn var sjuk, förmodligen svårt sjuk och i desperation gör han allt som står i hans makt för att hjälpa honom. När vanliga läkare inte kunde hjälpa så tänkte han att den där Jesus kunde kanske hjälpa, han hade ju gjort under förr.

Så han bjuder hem Jesus till sig, till sitt hem i Kafarnaum. Det var så han hade tänkt sig det: Jesus skulle komma hem, lägga händerna på hans sjuka barn och hela honom. Men så får han detta indignering och avvisande svar: ”Om ni inte får se tecken och under så tror ni inte!” Man kan tycka att Jesus var lite orättvis, mannen sökte ju faktiskt inte tecken för att kunna tro, han sökte hjälp för sin dödsjuka son. Men jag tror inte att Jesus vände sig till honom utan till de människor som stod runtomkring, och till oss!

För det var ju folk som stod lite avsides och kunde betrakta skådespelet. De som spekulerade över om Jesus skulle klara detta eller inte och som skulle bli imponerade om han lyckas eller lite försmädligt om han misslyckades. Det var de som Jesus vände sig till, och det var ju inte deras barn det gällde.

Men för den här mannen var det annorlunda, han hade en förhoppning om att Jesus verkligen kunde bota, annars hade han inte varit där. Och när han utropar: ”Herre, kom innan mitt barn dör!” så är det inte en ämbetsman som talar utan en förtvivlad far.

Jesus följde inte med honom till Kafarnaum, han sa bara: ”Gå hem, din son lever.” Och mannen lät sig nöja med det, han vände genast hem.

Vi kan nog tänka oss att folket runt omkring blev lite besvikna. De hade kanske hoppats på att Jesus skulle följa med honom, så att de kunde följa efter och se om helandet lyckades. Nu fick de inget se, och det Jesus sa: ”Tror ni ändå? Eller måste ni se med egna ögon?”

Mannen trodde. Mannen trodde på det Jesus sa, eller som det ordagrant står: han trodde på ”ordet”. Och så börjar han den långa vandringen hem igen. 3 mil var det, och om han träffade Jesus en sen eftermiddag så hade han ingen möjlighet att hinna hem samma dag utan fick övernatta på lämpligt ställe. Men dagen efter så mötte han några av sina tjänare som kom med

den glada nyheten att pojken nu var frisk! Han hade blivit frisk precis vid den stunden då Jesus hade sagt: ”Gå hem din son lever.” Och mannen kom till tro, liksom alla i hans hus. Men vänta lite nu! Hade inte mannen redan en tro? Han trodde ju när Jesus skickade hem honom, trots att han inte sett något tecken. Och han borde ju haft någon slags tro redan när han sökte upp Jesus, annars hade han ju inte varit där. Så när började han tro?

Ja, det kan ju ha skett stegvis. Tron växte hos honom efterhand som den blev bekräftad genom erfarenhet. Men förutsättningen var ändå att han vågade ta det första steget, att verkligen kom till Jesus, och att han inte avkrävde bevis när Jesus påstod säg ha helat sonen. Han var öppen för trons möjlighet och därför kunde mötet med Jesus skapa tro hos honom. En tro som växte efter hand och till slut omfattade hela hans hushåll.

Men när Jesus sa: ”Om ni inte får se tecken och under så tror ni inte” så vänder han sig som sagt även till oss som lever idag. Har vi en tro som kräver tecken och under? Även om det sker under även idag så får ju långt ifrån alla uppleva detta, åtminstone inte så konkret som den här mannen fick se när han kom hem. Varför får bara vissa uppleva att Gud ger oss tecken?

Jag tänker att det kanske är så att Gud ger oss det vi behöver för att kunna tro. För vissa kan ett tecken vara det avgörande som behövs för att man ska våga ta steget och överlåta sig till Jesus.

Hos andra kan tron växa ändå. Men den växer aldrig utan Jesus. Det är Jesus och mötet med honom som skapar tro. Mannen trodde alltså på ”ordet” som det står i grundtexten. Det syftar på mer än det som Jesus sa till honom. Det syftar på hela Jesus person, det är han som är Ordet, ordet från Gud som har sänts till oss.

Nu står du inför ett möte med samma Ord. När vi tar emot nattvardens bröd och vin så tar vi också emot Jesus Kristi kropp och blod. Det är ett tecken och ett under som är långt större och djupare än det folket fick se när Jesus botade sjuka eller förvandlade vatten till vin. Det har vi fått för vår tro: ett möte med Jesus som får tron att växa.